

A medjugorjei események meg fogják változtatni a világot

Beszéletés Vicka Ivanković-Mijatović látnokkal

Sok medjugorjei zarándok szívébe és emlékezetébe fogadta Vicka Ivanković- Mijatovićot. Azt a melegszívű, nyitott, kedves lányt, aki hétfőnként tanúságot tesz a Boldogságos Szűz Máriával való találkozásairól a régi, kékre festett, szülői háznál, a Jelenések hegyének tövében. Vicka választottjával, Marióval családot alapított és új otthonukba költöztek, Krehin Gradac községbe, mely nem messze fekszik Medjugorjétől.

A Glasnik Mira újságíróját őszinte örömmel, nyitottan, mosolyogva fogadta. A beszélgetés közben kislánya, Mária Szofia kíváncsian és buzgón segédkezett, miközben ő Ante nevű kisfiát altatta. A tea mellett folytatott beszélgetés sok mosolyt és vidámságot csalt elő a háziakból. Kellemes találkozás volt a közkedvelt medjugorjei látnokkal, akikből megingathatatlan biztonság és őszinteség sugárzik, miközben gyengéden, de szorosan ölelte magához kislányát.

- Édesanya, feleség, olyasvalaki, aki megéli a szív, az élet teljességét. Míg nézem Önt, másnak tűnik, mint az a Vicka, akit gyakran láttunk a kék háznál, miközben tanúságot tesz a zarándokoknak.

- Ez így van. Gyakran mondom, hogy ezt nem lehet összehasonlítani a Szűzanyával való találkozással és az Ő szépségével, vagyis a vele való találkozás szépségével, mert nincs hozzá hasonló szépség. Az anyaság más módon szép, különös örömmel és meglepődöttséggel teli. Isten megadta nekem ezt a kegyelmet, és ez valóban kivételes ajándék. Érthető, hogy ez idő alatt nem tudok a zarándokok szolgálatára lenni, mert az élet ajándékát kaptam, melyet örömmel őrzök és nevelek. Hálát adva a kegyelemért, életünkkel többféle módon is tanúságot tehetünk.

- Életének csodálatos időszaka ez, különösen akkor, ha arra gondolunk, hogy súlyos betegként járt fel a Križevacra és a Jelenések hegyére.

- Ha szenvedni szeretnénk vagy valamit tenni Isten dicsőségére, akkor arról nem sokat beszélünk. Ha Isten valóban szenvedést, áldozatot kér tőlünk, akkor azt teljességben és alázatban kéri. Csak Ő és én. A szenvedés lényege, hogy valóban megtegyük azt, amit Isten kér tőlünk, és teljesen közel legyünk hozzá. Ő tudja, hogy miért ad vagy vesz el tőled valamit.

- Egyik üzenetében azt mondja a Szűzanya, hogy addig marad velünk, míg a Magasságbeli megengedi neki.

- Rögtön az jut eszembe, hogy a jelenés első napjaiban biztattak bennünket: „Kérdezzétek meg a Szűzanyát, mennyi ideig marad velünk?” És mi megkérdeztük: „Drága Szűzanya, a többiek nevében kérdezzük, mert szeretnék tudni...” Ő azt válaszolta: „Untatlak benneteket?” Ez mélyen és keményen érintett engem, úgyhogy elhatároztam, soha többé nem fogom feltenni ezt a kérdést. Ugyanakkor tudom, hogy az emberek nem rossz szándékból kérdezték.

Hogyan untathatna bennünket a Szűzanya? Ő nem csak nekünk adta ezt a választ, hanem megértettem, hogy az egész világnak szól. Ezért mondja ebben az üzenetében, hogy „Addig maradok, míg a Magasságbeli ezt megengedi.” És azt is mondta: „Én csak a kegyelmek közvetítője vagyok, amit a Magasságbeli ajándékoz nekem, azt adom nektek.” Mi kérjük a Szűzanyát: Szűzanya, kérd Fiadat! Ő közvetítő köztünk és Jézus között.

- Az Ég és a Föld számos találkozásakor szerte a világban, de különösen Medjugorjében, Isten arra kér bennünket, hogy az irgalmasság továbbra is előzze meg az Ő igazságosságát. Mondhatjuk ezt így?

- Látja, ez nem kérdés, hanem tiszta, mérhetetlen szeretet. Isten nem maga miatt kér bennünket, hanem azért, mert már nem tud más módon közeledni hozzánk. Elküldi Édesanyját, jelenlétét, és így mindent nekünk ad. Az egész Menny itt van, de mi annyira vakok, süketek vagyunk, hogy semmit sem értünk. Isten egyszerűen szeret bennünket és reméli, hogy erős szeretetével legalább egy kicsit meg tud változtatni minket. Az ember rövid

idő után átadja magát Istennek, majd ezután visszatér szükségleteihez és imádsággal folytatja, melyről ő maga dönt.

A Szűzanya ezért ajánlja, hogy minden nap, lépésről lépésre kell haladnunk Isten felé, úgy, hogy nem helyezük kívánságainkat és szándékainkat az első helyre. A Szűzanya azt mondja: „Ti imádkoztatok tervem és Isten tervének megvalósulásáért, és mindazt, amire szükségetek van, mi tudjuk legjobban, hogy mikor fogjuk megadni nektek. Ezért nem kell sokat imádkoznotok, inkább imádkoztatok tervem és Isten tervének beteljesedéséért, és a megfelelő pillanatban megkapjátok hálánk ajándékát.”

Ez igaz válasz lesz sokak számára.

Aki választ keres, meg fogja kapni. Ha nyitott a szívünk és szeretnénk tenni valamit, akkor nem kell félnünk. A legnagyobb probléma a szívünk. A Szűzanya üzeneteit megérthetjük ésszel és értelemmel, tudományosan kifejtett filozofálással, de ha minden egyes szót nem fogadunk a szívünkbe, akkor mindez nem ér semmit. Jézus és a Szűzanya senkinek sem fogja mondani, hogy valamit tennie kell, hanem mindig lehetőséget ad az újrakezdéshez. Mindenkor arra hívlak benneteket, hogy érezzétek az igazi szeretetet, az igazi szeretetet pedig csak egyféleképpen lehet megtalálni, Jézusban és a Szűzanyában. Minden más mulandó.

- Avilág mindig elég hatalmas ahhoz, hogy egy kissé megkárosítson bennünket.

- A probléma nem a világban van. A világ nem földrajzilag rendeltetett erre, és nem jelent erőszakot, épületet vagy falat. A világ mi vagyunk, mindannyian a világ része vagyunk. És ha azt mondjuk, hogy a világ megkárosított, akkor ez nem igaz, mert mi magunkat károsítottuk meg. Fontos megértenünk, hogy mindannyian a világ része vagyunk. Ezért ha mindannyian megváltoznánk, ha jót tennénk a világért, akkor a világ felvirágozna.

- Mit mond a Szűzanya a családról, az Ön családjáról?

- Családom példakép kellene legyen sokak számára. A Szűzanya azt kéri, hogy a családok újítsák meg a rózsafüzér imát, de a legfontosabb, amit kér tőlünk a közösség, az az egység: mindannyian a családban találunk időt arra, hogy együtt lehessünk. Ha az ember őszintén tesz valamit, azt akarja követni, amit a Szűzanya mond, akkor ő lassan-lassan a cselekedeteivel válaszol családjának. A legfontosabb, amit a Szűzanya mond nekünk az, hogy imádság nélkül nincs jövő. Az imádságnak kell lennie az első helyen az életünkben. Ha családjunkban elkezdünk imádkozni, akkor lesz párbeszéd, mosoly és minden jó, és mindez összhangban lesz Isten akaratával. Ha az ember nem imádkozik, nincs ideje sem önmagára, sem a családjára, akkor széthúzás támad a családban. Ha azonban minden nap munka előtt imádkozunk, ha a napot térdelve kezdjük, akár csak kettő vagy öt percig is, és azt mondjuk: Istenem, köszönöm neked ezt a napot, és benne önmagam, jól vagyok, és itt vagyok, készen a Te szolgálatodra, akkor ezzel megtettük a legszükségesebbet. Napunkat és önmagunkat Isten kezébe helyeztük. Este összegyűjtjük a családjunkat, hálát adunk Istennek ajándékáért, hogy jól vagyunk, hogy a családjunk is jól van, Isten kezébe helyezünk mindent és elmegyünk aludni, mert holnap új nap kezdődik, melyet újra hálaadással és imával kell kezdenünk.

- Meglátogatja-e Önt még minden nap a Szűzanya, és még mindig ugyanolyan-e, mint kezdetben?

- A Szűzanya még minden nap meglátogat, és kicsit sem változott, de mi annál inkább. Néha megváltozik az arca, valamilyen benyomás hatására, a hangulata többé-kevésbé vidám vagy szomorú. Érkezését háromszori fényvillanás jelzi. Szürke ruhája van, fehér a fátyla, csillagból korona van a fején, a szeme kék, fekete a haja, és az arca pirosposzsgás. Lebeg a levegőben egy szürke felhőn, lába nem érinti a földet. Ünnepeken: Húsvétkor, Karácsonykor, Nagyboldogasszony ünnepén, és a születésnapján arany ruhában jelenik meg. Karácsonykor karjában a kis Jézussal érkezik. Egy alkalommal, néhány évvel ezelőtt, Nagypénteken a felnőtt Jézussal jelent meg, akinek testét sebek borították. Nagyon meggyötört volt, a fején töviskoronával. A Szűzanya azt mondta: „Eljöttem, hogy megmutassam nektek, mennyit szenvedett értünk Jézus.”

A születésnapunkon a Szűzanya gratulál nekünk, születésnapján pedig mi köszöntjük fel Őt. Kezet fogunk és megpusztiljuk egymást. Ő normális személy, élő, ugyanúgy, mint mi. A Szűzanya szépsége leírhatatlan, semmihez sem hasonlítható, mert ezen a Földön nem létezik hozzá hasonló szépség. Egyszer megkérdeztük tőle, hogy miért olyan szép, mire Ő a következőképpen válaszolt:

„Szép vagyok, mert szeretek. Kezdetek el ti is szeretni, és ti is szépekké váltok.

Az igazi szépség nem a külső szépség, hanem a lelkünk és szívünk mélyéből fakad. Ti manapság túl sokat foglalkoztok a külsőtökkel, mert elfelejtettétek a belső szépség fontosságát. Én arra hívlak és kérek benneteket, hogy kicsit jobban figyeljétek a belső szépségre, a külső pedig magától fog jönni, ezért nem kell aggódnotok.”

- Nagyon érdekes történet, amikor Ön és Jakov a Mennysországból voltak, szó szerint. Hogy is volt?

- Ez szó szerint így igaz! Nem a jelenés ideje alatt történt, hanem délután, mielőtt a templomba indultunk a rózsafüzérre. Betértünk Jakovékhoz, és megkértük megboldogult édesanyját, hogy készítsen nekünk uzsonnát. Míg ő lement a konyhába, mi a felső, kis szobában voltunk. A fotóalbumban a családi fényképeket nézegettük. Egyszer csak Jakov, aki az albumot fogta, hirtelen eldobta, majd térdre borult. Én is mellette találtam magam. A Szűzanya meglepett bennünket. 15 óra 20 perckor érkezett, és ebben igazán nem is reménykedtünk. Azt mondta: „Most te és Jakov velem jöttök, hogy lássátok a Mennysországot, a Poklot és a Tisztítótűzet.” Jakov a következőt mondta válaszul: „Drága Szűzanya, vidd el Vickát, mert neki több testvére van, de én egyedül vagyok!” Jakov azt gondolta, hogy ha elmegyünk, akkor többé nem fogunk visszajönni. Én arra gondoltam, hogy hány napig, hány órán át utazunk odáig, és vajon az Ég felé vagy a Földön fogunk utazni?! De hála Istennek, minden úgy lesz, ahogyan a Szűzanya mondja, nem szóltam semmit, csak azt gondoltam, legyen az Ő akarata szerint.

Ekkor a Szűzanya megfogta a jobb kezemet, Jakovnak pedig a bal kezét, és elvitt bennünket. A mennyezet egyszerre csak megnyílt felettünk, pont annyira, hogy át tudtunk menni. Egy szempillantás alatt a Mennysországból voltunk.

Egy határtalan hely volt, olyan ragyogó fény töltötte be, mely nem létezik a Földön. Az emberek szürke, rózsaszín és sárga ruhában voltak. Sétáltak, imádkoztak, énekeltek, és kicsi angyalok vették körül őket. A Szűzanya a következőket mondta: „Nézzétek, mennyire boldogok ők, akik a Mennysországból vannak.” Olyan boldogság volt ez, melyet nem lehet szavakkal leírni, nem létezik ilyen boldogság a Földön.

A Tisztítótűz is egy nagy terület volt, de itt nem látszottak az emberek. Hamuszürke volt minden, és azt lehetett érezni, hogy az emberek rángatóztak és dörömböltek. Világosan lehetett érezni, hogy értük sokat kell imádkozni, mert szükségük van az imáinkra ahhoz, hogy kiszabaduljanak a Tisztítótűzből. A Pokol közepén hatalmas tűz ég. A Szűzanya először megmutatta, hogy milyenek voltak ezek az emberek normális állapotukban, és azután hogyan jönnek ki a tűzből különböző állati alakokat öltve, mintha soha nem is lettek volna emberek. És minél mélyebbre zuhannak a tűzbe, annál inkább Isten ellen vannak. A Szűzanya megmagyarázta, hogy azok, akik a Pokolban vannak, saját akaratukból mentek oda, így akarták. Azok az emberek, akik itt élnek a Földön, és mindent Isten akarata ellen tesznek, ők már itt is a pokolban élnek, a sorsuk ott csak tovább folytatódik. A Szűzanya azt mondja: „Sok ember, aki itt él a Földön, azt gondolja, hogy a halállal minden befejeződik. Tévednek, mert ti itt a Földön csak átutazók vagytok.”

- Sokan vannak, akik nem szeretnek hallani a Pokol létéről.

- Igen, sokan vannak, akik azt kérdezik tőlem, hogy' néz ki a Mennysországból, milyen a Tisztítótűz. A Pokolról azonban nem kérdeznak. Azt gondolják, és igazuk is van, hogy Isten mérhetetlen szeretet, és senkit sem fog a Pokolba küldeni. A Szűzanya ezt különös módon érzékeltette, és a következőket mondta: „Isten senkit sem fog a Pokolba küldeni, így mi

magunk döntjük el, hogy hová szeretnénk menni, szabad akaratot kaptunk. Így azok a személyek, akik a Pokolban vannak, a saját akaratukból mentek oda. Minden embernek van lehetősége itt a Földön megjavulni, bűnbánatot tartani és kiérdemelni a Mennyországot. Csakis rajtunk áll, hogy mennyit teszünk ezért.”

- A Szűzanya korábbi üzeneteiben gyakran említette, hogy a Sátán nagyon erős.

- Nemcsak a korábbi üzeneteiben említi, hanem a mostaniakban is. A Sátán erős, és minden szabad pillanatot kihasznál, mert jól tudja ugyanis, hogy hol vagyunk a legérzékenyebbek. Fő célja, hogy tönkretegy családjainkat, hogy minél több viszályt, széthúzást szítson.

- A nagy kegyelmek ideje van.

- Igen, a nagy kegyelmek idejét éljük, és azt gondolom, hogy míg a Szűzanya velünk van, ez hatalmas, felbecsülhetetlen kegyelem. És ez mindannyiunk számára egyformán megadatott. Nincs különbség, mert nem a neked és a nekem szóló kegyelemről van szó, hanem a kegyelem felkínáltatott mindenki számára. Csakis rajtunk áll, hogyan válaszolunk, hogyan fogadjuk be.

- Ki vezeti a beszélgetés fonalát, a Szűzanya vagy Vicka?

- Néha Ő, néha én. Attól függ, hogyan alakul a beszélgetés.

- Van-e még valami, amit eddig nem mondott el a Szűzanya?

- Alapjában véve mindent elmondott, kivéve azt, ami a jövőben fog megtörténni. Amikor eljön ennek az ideje, nyilvánosságra kerül. A Szűzanya azt mondja, sok új üzenete van számunkra, de még nem tudja elmondani, mert még az eddigieket sem fogadtuk el. Nem élünk úgy, ahogyan ő kéri. Sokan mondják, hogy a Szűzanya mindig ugyanazt mondja, egyformák az üzenetei, mindig hasonlókat kér. De mi mást tehetne az Édesanya, amikor oly sokan vannak azok, akikre érvényes a mondás: – az egyik fülükön be, a másikon pedig ki – és a szívükben nem marad semmi. Ő a legegyszerűbb módon, a legegyszerűbb jelenlétével, minden erejével arra törekszik, hogy megértsük üzeneteit, de mi nem értjük, és mindig valami újról szeretnénk tudni. Senki sem érdeklődik arról, hogy mit mondott eddig. Ez azt jelenti, nem érdekel bennünket, hogy mit mondott a Szűzanya, hanem kérdéseinkkel igazoljuk önmagunkat, mert üresek vagyunk. Ha elfogadjuk és elkezdjük élni a Szűzanya üzeneteit, meg fogjuk látni, hogy egyetlen szava sem ugyanaz.

A Szűzanya minden hónap 25-én ad üzenetet az egész világnak. Az első években a Szűzanya minden csütörtökön adott üzenetet. Miért nem ad most is minden csütörtökön üzenetet? Mert azt gondolta, hogy az túl sok számunkra. Egy üzenet sem hosszabb harminc szónál. Mintha ezzel azt ajánlaná, tessék, itt van, lehetőséget kínálok számotokra, hogy lássam, mennyire vagytok készen, mennyit fogtok tenni?! Az üzenetet a szívünkbe kell helyeznünk, meg kell élnünk, hogy ha majd a következőt kapjuk, azt is készek legyünk befogadni. Alig hogy elkezdjük élni a Szűzanya üzeneteit, meg fogjuk látni minden szavának fontosságát.

(fordította: Sarnyai Andrea)

Érdekes, hogy az elmúlt egy-két évben a Szűzanya szinte minden üzenetében kérte, hogy a pásztorokért, a papokért sokat imádkozzunk. Ez régen nem volt.

Újabb érdekesség, hogy 2019. június 25-én „új időkre” kezdett felkészíteni minket a Szűzanya: „**Az új időkre készítetek fel benneteket**, hogy erősek legyetek a hitben és állhatatosak az imádságban, hogy a Szentlélek általatok munkálkodhasson és megújítsa a föld színét. Veletek imádkozom a békéért, amely a legértékesebb ajándék, noha a sátán háborút és gyűlöletet akar.” „Imádkozzatok, imádkozzatok, imádkozzatok” – mondta.

Július 25-én egy új próbatételről tett említést: „**jönnek majd kísértések és ti nem lesztek erősek, és a bűn fog uralkodni, de ha az enyéim vagytok, győzni fogtok**, mert Fiam, Jézus

Szíve lesz a menedéketek. Ezért gyermekeim, térjete vissza az imádsághoz, míg az ima az életetek nem lesz, nappal és éjjel.”

Azt is kéri újból és újból, itt, és most is: „Legyen az ima öröm számotokra és olyan koszorú, amely Istenhez köt benneteket.”

Az augusztus 2-i üzenetben Jézus Oltáriszentségi jelenlétééről és a fájdalom vállalásáról tanít minket a Szűzanya.

Szőkefalván hasonló kéréssel fordult felénk a Szűzanya:

„Drága gyermekeim! Kérlek titeket úgy, mint más alkalommal, hogy imádkozzatok, imádkozzatok a rózsafüzért, böjtöljete kenyéren és vízen, gyónjatok és áldoztatok. Drága gyermekeim! Nehéz idők várnak rátok, de ne féljete, mert én veletek vagyok. Drága gyermekeim! **Ha nem tartjátok meg üzeneteimet, el fogtok veszni.** Én segíteni akarlak titeket, azért küldött engem az én Szent Fiam. Ne hagyjátok egyedül az én szent Fiamat az Oltáriszentségben. Mindnyájatokat szeretlek, és betakarlak védő palástommal.” (2002. 06.17.)

Drága gyermekeim! **Keresséte az én Szent Fiamat az Oltáriszentségben.** Eljött az az idő, mikor éjjel-nappal kell imádkozni. Jöjjetek drága gyermekeim e helyre, ahol sok kegyelmet kaptok. Ne féljete semmitől, mert a Sátán nem tud ártani, ha föl vagytok fegyverkezve az imádság fegyverével. (2003. 02. 22.)

Ha ezeket meg tudjuk valósítani, akkor valóban megújul, megváltozik a világ, legalábbis körülöttünk – és ez számunkra a legfontosabb! (Jánossy Gábor)

(TCS XXIV/5.)